

REVISTA CERÀMICA CONTEMPORÀNIA

terrart

EXPOSICIONS

4X4

MONTSERRAT RIU

ULE EWELT

TALLERS I CERAMISTES

ALBERTO BUSTOS

SYLVIA NAGY

INTERNACIONAL

JAPÓ, L'ART A LA TAULA

HISTÒRIA

MISCEL·LÀNIA

FIRES I CONCURSOS

alc

REPORTATGE: PAREM LA TAULA

Alberto Bustos

DE L'ORGÀNIC A LA MATÈRIA

TEXT: EMILI SEMPÈRE – FOTOS: ALBERTO BUSTOS

En ocasions, veient una obra, un queda perplex per la contundència i originalitat que percep en aquella peça on conflueixen una sèrie de circumstàncies que desperten l'atenció i atrapen l'espectador. Per tant s'acumulen un seguit de paràmetres en una mateixa direcció com són: la coherència del tema, la novetat i el tractament tecnològic que se li atorga. És el conjunt de forces que unides ajuden a trencar la closca de l'ou i posteriorment al desenvolupament de l'ésser naixent.

Aquesta sensació de novetat la vaig experimentar un cop més, quan formant part del jurat en el XIX Concurs *Ciudad de Valladolid* de 2014, em vaig trobar davant l'obra d'Alberto, de qui fins aleshores no n'havia sentit a parlar. Però l'ull avesat capta la singularitat i vaig comprendre que darrera d'aquell treball es trobava un artista creatiu i que la seva obra no era fruit de la casualitat.

Curiosament, aquesta mateixa sensació de novetat l'he notat en altres ocasions, en visitar una exposició i veure peces i mate-

rials que trencaven motllos. Recordo la primera mostra que Claudi Casanovas celebrà al Museu de Ceràmica (Montjuïc) el 1983; vaig pensar que hi passava alguna cosa d'especial, així com amb les primeres peces de Rafa Pérez o d'Alberto Hernández i més recentment amb el treball de Lourdes Riera, on es pot percebre una obra dotada d'esperit i identitat, gràcies a unes vies de tractament de materials i d'expressió diferents a les habituals. Les novetats, de vegades, també poden resultar enganyoses, ja que després han de

Lid. Modelat a mà.
Gres negre, caolí en pols, pigments i esmalt mat.
Dues cuites, l'última a 1.210°C.
Mides aproximades del conjunt: 65 cm x 25 cm x 12 cm.

Broto en blanco
1er Accèssit al XV Premio Ibérico
de Artesanía Creativa.
Modelat a mà.
Gres negre, pigments i esmalt mat.
Dues cuites, l'última a 1.180°C.
50cm x 43 cm x 9 cm.

Pigmentant.

venir avalades per un treball evolutiu continuat durant anys.

Un dels pocs sistemes amb que comptava un ceramista per promocionar-se en un país com el nostre, on no hi ha pràcticament galeries especialitzades ni tan sols col·leccionistes, són els concursos nacionals i internacionals de ceràmica que periòdicament se celebren arreu del país, alguns de

gran tradició i prestigi. És, doncs, gràcies a ells que la majoria d'artistes de la ceràmica s'han donat a conèixer i inclús ofereixen la possibilitat d'obtenir alguns premis amb remuneracions econòmiques. D'aquestes primeres peces, de vegades impactants, caldrà però veure la seva consegüent evolució, com aquell llenguatge local i individual creat, finalment és admès dintre dels moviments

universals contemporanis, que possibiliten convertir-se en un referent en l'art del seu temps.

La generació de principi del segle XXI. El que és sensacional de l'art de la ceràmica, és que, quan sembla que no queda res per descobrir, de sobte l'enginy humà és capaç de reinventar-se. En els milers d'anys que fa que gaudim de la ceràmica, sempre resta espai per a la sorpresa i de cop, amb els pocs anys que portem de segle XXI, irromp en el panorama artístic una jove generació que ens deixa bocabadats, alguns dels quals han ingressat en l'Acadèmia Internacional de la Ceràmica en les dues darreres convocatòries i han destacat en els concursos. En el XIX Concurs internacional de ceràmica *Ciudad de Valladolid* al 2014, Alberto Bustos és el primer val·lisoletà en conquerir el primer premi. Malgrat ja portava 12 anys com a ceramista, aquest guardó ha representat el tret de sortida com a professional. Des d'aleshores, ha experimentat una carrera meteòrica⁽¹⁾; s'ha presentat a diversos concursos i ha obtingut premis, accèssits i exposicions individuals. Tanmateix, ja ha participat com invitat en tallers internacionals i simposis.

L'encert de l'escultura d'Alberto Bustos és que es donen una sèrie de coincidències astrals, en que els planetes s'alineen i li són favorables per a l'eclosió de l'ou. Conceptualment la seva obra és pot considerar figurativa impressionista, ja que en principi s'inspira en la natura, però no la copia. Ell realitza

Tetramorfosis. Modelat a mà.
Gres negre i porcellana, pigments i esmalt mat.
1240°C. 52cm x 46cm x 11cm.

Nómadas.
Modelat a mà.
Porcellana i gres negre,
porcellana en pols i caoli,
pigments i esmal mat.
Dues cuites, l'última a 1.220°C.
55cmx42cmx13cm.

una interpretació molt personal, arribant a la depuració de la forma i concepció escultòrica en constant evolució, de manera que segueix una línia determinada. Però el més sorprenent és que cada obra supera l'anterior en quant a creativitat, però sense apartar-se del llenguatge propi que el distingeix de la resta.

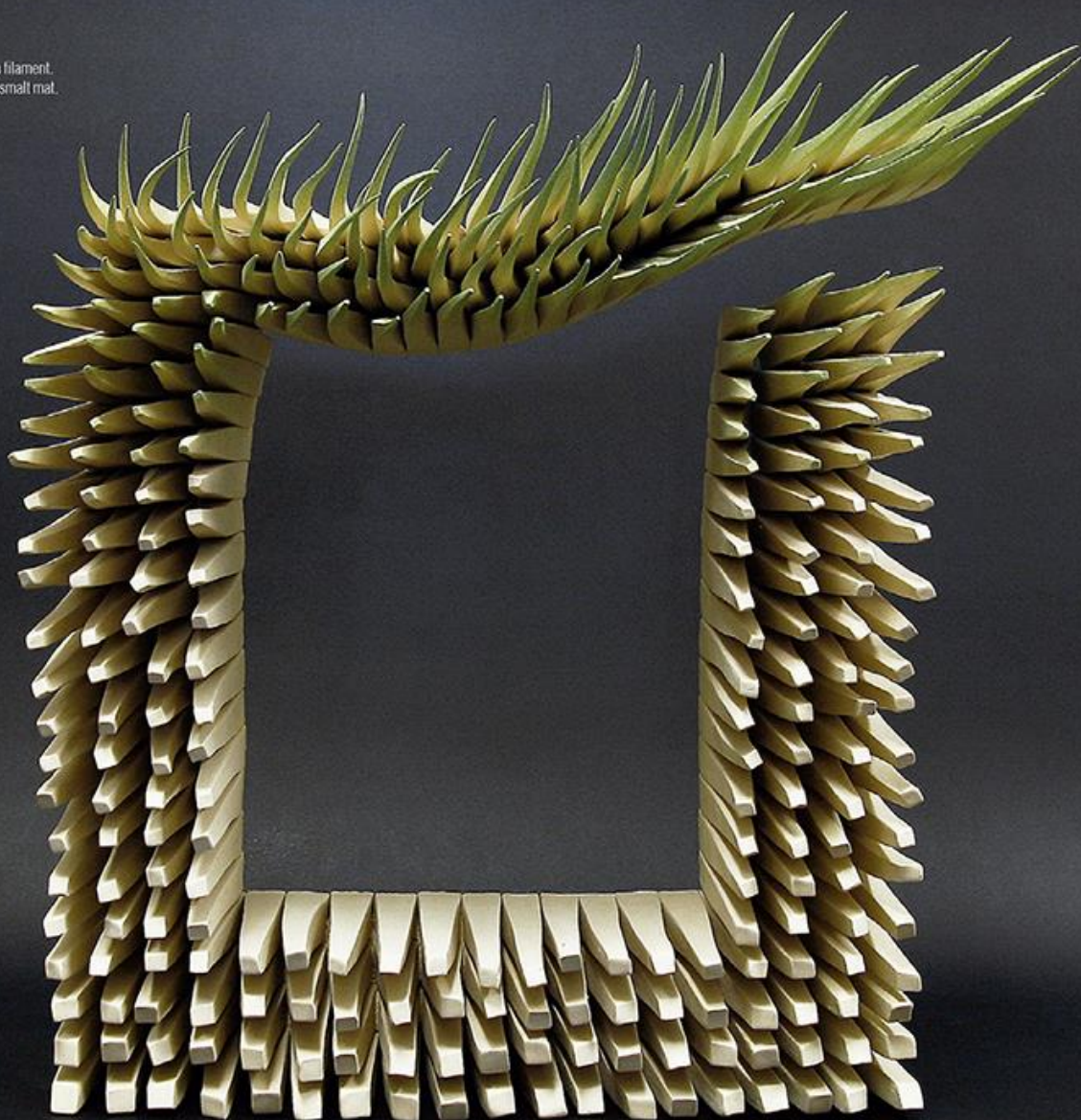
La tècnica emprada, com es pot constatar en les fotografies, es basa en una acumulació múltiple de peces repetitives que configuren el conjunt. L'obra es troba en el moviment de la multiplicat o repetició de peces, corrent artística sorgida en els últims deu anys, en

que l'obra és un conjunt a través del qual es forma una configuració amb una tècnica precisa molt elaborada. En realitat, representa un canvi de paradigma o d'expressió que ofereix una sèrie de possibilitats que permet repetir-les pràcticament fins a l'infinit, més aviat basat en la composició de la geometria. En preguntant-li com ha arribat a desenvolupar aquest llenguatge, ens explica que després d'una llarga etapa d'aprenentatge finalment ha trobat el camí de l'expressió compositiva, basada en un llarg procés tant d'investigació tecnològica dels materials com d'experi-

mentació cap a noves formes de les que, ben segur, se'n sentirà molt a parlar, ja que sens dubte aquesta mena de treball no trigarà a crear escola a nivell internacional.

Segons l'artista, en la seva obra "hi ha molt més que el que es veu a simple vista". Aquesta màxima fa que la seva obra entri fàcilment en la ment de l'espectador, donat que són formes que, en el subconscient, ens són familiars i oníriques, ja que originàriament la base de la creativitat són al·legories de la natura vegetal elevades a una tercera dimensió per propi modus de l'artista. A part

Dormar esencia dos.
Modelat a mà, filament a filament.
Gres blanc, pigments i esmalt mat.
1210°C.
45cmx40cmx27cm.

de tot l'exposat anteriorment, el que encara em sorprèn més és que no són escultures estàtiques, sinó que aconseguen imprimir una sensació de moviment al conjunt, com si les peces foren bellugades pel vent, "mecidas por el viento". En realitat és una metamorfosi procedent de la natura, que ell sap incorporar subtilment a la ceràmica, d'aquí el subtítol

d'aquest article: de l'orgànic a la matèria.

En definitiva, l'art de Bustos desperta un gran interès, perquè a la vegada planteja interrogants i desperta curiositat pel futur de l'evolució. En tot cas, és una obra que no deixa indiferent, i de ben segur que serà capaç de superar-se a si mateix, com ho està demostrant. ●

1. Nota: Primer premi del Concurs Internacional de l'Alcora 34a edició i posterior exposició individual. Primer premi XVIII Concurso Nacional de Artesanía de Burgos. Primer premi Concurso Nacional de Ceràmica NACE, 13a edició. Primer accésit Premi Ibèric de Artesanía. Exposat a CERCO, en la 14 edició. Convidat al 4t Simposi Internacional de Ceràmica de Tunis i XV Simposi Internacional de Ceràmica d'Egipte.